

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 15

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Karlavagn 99 den 12 Febr. 1932.

43

Min älskade vän!

Tack för dina söta små kort! Tänk
inte på mina bekymmer! Jag är stark, om
också jag ibland gnäller litet.

I ett litet paket skickar jag på
prova guldkrutade kort. De äro nästan
allt för små, tycker jag, men de få köpas
i hundraden. Hellströms bok följer
också, och har jag lagt märke för
stycket om Frösing.

Dina brev äro expedierade, utom
det från den stackars översköttersten (Oberin),
som ber om några egenhändiga raden
till Frost, och som är väl vore synd
änna med en eftersynning.

Åtta bok om Frösing.

lilla Edies försök att få plats som ensamjungfru! Den platsen hon nu har bestyr i att ensam sköta och familjen i en 10-rums-villa. Men den skulle hon kunna i dag för att om mindre tillträdde en dylik plats hos en mindre officersfamilj med bara 3 rum. Ja, din kassin sade, att om han vore rik, skulle han aldrig låta sin dotter hålla på med tident.

Möte nr 3 var med den lille Jan, som sot och rosekinnd stod och tälade, när jag steg av en spårvegen. Han har ännu handtuden ombunden. Det var skridskolor att åka på Station.

är många rätt, i de stora möten kan bli och i samt flera gånger. Allt gått bättre

Det blev ingenting av med Helenas anställning på sjukhuset. Jag skulle försöka skaffa nyfästningsvägar åt henne, men har inte genom de tre kanaler jag hade lyckats få veta mer än att affären trotsigen står på skrala fötter.

En får väl av Gurda om Sönderhova det nya nyfäst, som Helena har fått. Det blir restaurangbesuchen igen, men var så kär och låter inte om att jag sagt detta!

I dag har det riktigt varit släktmöte, d. v. s. möte med den släkt. Först mötte jag den kassin Allan och stod och frös i en kvart, medan han berättade om den

och komma om sig. Det ganska många
och tyckas
din kassin
någon

högrens iken måtte kognen nu är öf, älskan,
som måst käftiga på alla håll om på

När jag sedan kom hem efter ett
långt besök hos Maria Cederschiöld,
anlände min stackars Kasia Armand
och ville utbjuda sig. Stackare, jag kan
ju inte hjälpa honom, det är bara
att låta honom kamma, att man
tycker synd om honom. Skulle
någon behöva de, så vore det han,
men därtill tror jag inte han har
någon lust. Någon människa kan
inte hjälpa honom.

Det är så viktigt att veta, att det
kommer en sändning i morgon
också från dig. Jag följer i tråkarna
så viktigt med dina arbeten och